

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

NYT OLISI AIKA PALVELIJATTARIEN JÄRJESTYÄ.

Jos sanomalehti-uutiset ja erikois-artikkelit palvelijattarkysymyksestä nykypäivinä paikkansa pitävät, niin nykyään ei ole palvelijattaria niin runsaasti saatavana kuin mitä on ollut takavuosina.

Viime numeron kahvijutuissa mainitsin siitä näennäisestä ja ainakin hetkellisestä palvelijattaripulasta, mikä vallitsee nykyään Portlandissa, Ore. Eräs St. Louisissa, Mo., ilmestyyvä lehti kertoo seuraavilla numeroilla, että palvelijattarien luku on viime vuosien ajalla vähentynyt:

Palvelijattaria haluvia: vuonna 1914—26,984; 1915—24,518; 1916—39,399.

Paikkaa haluvia palvelijattaria: vuonna 1914—25,116; 1915—18,798; 1916—17,874.

Ylläoleva tilasto on otettu yllämainitusta kaupungista kunkin vuoden ensikuluneen kahdeksan kuuk. ajalta. Samoin on seuraava tilasto Indianapolisista, Indianan valtiosta:

Palvelijattaria haluvia: vuonna 1914—17,446; 1915—15,904; 1916—26,240.

Paikkaa haluvia palvelijattaria: vuonna 1914—7,401; 1915—7,632; 1916—8,250.

Uutinen Buffalosta, N. Y., kertoo seuraavaa:

„Naiselle, joka on tottunut taloustöihin on aina kysyntää. Ilmotuksia, joissa halutaan palvelijattaria on kaksitoista kertaa enemmän lehdissä kuin paikkaa haluavien palvelijattarien ilmoituksia.”

Tämän johdosta eräs kirjoittaja huudahtaa:

„Ovatko kotipalvelijattaret kokonaan häviämässä?”

Ja jos katselee tämän kylän (Portlandin) päivälehtiä, niin kertovat niiden ilmoitus-osastot aivan samaa kuin Buffalokin lehtien ilmoitus-osastot. Eivätkö palvelijattaret ilmoita, vai eikö heitä ole ilmoittamaan?

Mikäli olen asiaa tarkastanut, niin on kumpikin syy jonkun verran oikea. Palvelijattaria ei tässä kaupungissa, ainakaan tätä nykyä, ole kuin „vilkkilän kissoja” joka nurkassa, mutta kyllä niitä sentään olisi jonkun verran, jos olisi paremmat mahdollisuudet saada palveluspaikkaa etsivät ja palvelijoita tarvitsevat lähempään kosketukseen toistensa kanssa, niin, että he voisivat helpommin ja pikemmin toisensa löytää.

Vika on näkökäs siinä, että vaikea on löytää sellaista palveluspaikkaa kuin haluaa. Palvelustyttö joutuu kuluttamaan melko summan rahaa ja aikaa ja vaivojaan löytääkseen sellaisen paikan kuin haluaisi olosuhteitten ja töitten puolesta, sillä nämä seikat usea tyttö ottaa yhtä paljon huomioon kuin palkkasuhteetkin.

Jos palvelijattarilla olisi järjestö, joka kussakin kaupungissa pitäisi huolen paikkojen välittämi-

sestä siten, että järjestön virastossa pidettäisiin jonkinmoista tilastoa saatavissa olevista paikoista, niin silloin olisi palvelijattarilla helpompi löytää haluamansa työpaikka. Ennen on rouvilla ollut vara valikoida. Nyt näyttää siltä, että palvelijattarilla olisi — ainakin osaksi — vara valikoida, mutta palvelustytöille se tulee maksamaan, jota vastoin ei valikoiminen ennen maksanut rouville mitään. Jospa palvelustytöt nyt älyäisivät järjestystä, niin voisivat hekin ryhtyä valikoimaan ilman suuria vaivoja ja kustannuksia.

Olisin utelias tietämään palvelijattarilta itseltään, minkälainen tämä palvelijattar-asema nykyään on muualla maailmalla. Toivoisin että suomalaiset naisten kodit, New Yorkin ja San Franciscon, antaisivat Toverittarelle tietoja näistä asioista. Siitä ehkä olisi jonkun verran hyötyä järjestäytymistä ajatteleville palvelustytöille.

SELMA-TÄTTI.

Murtuneelle

Miksi sorrut sä siskonen,
miksi alas niin painut?

Miksi et elämälle arvoa antanut,
miksi niin syvälle sä sorruit?

Muistan nuo lempeät hymyilyt,
jotka sun kasvoillas kувastul;
huulesi purpuraiset, silmies haaveil-
oilt silloin naimen ihailtava. (lut—

Köyhänä sä maailmaan synnyit,
ain' oli puute vierasmais—
nuoruutesi päivät synkät, kylmät,
sä kirosit käsi syntymäsi.

Vaikka sorretti outkin siskonen,
vaikka halveksivan katseen saat,
nosta pääsi, ol nostat, siskonen,
älä sielusi sortuu anna.

—LYDIA AHVONEN.

Naisten toiminnasta

(Jatkoo kuudenneelta sivulta.)

DAISYTOWN, PA.

Daisytownin s. s. osaston työkokous oli syyskuun viimeisenä sunnuntaina. Siellä oli keskustelun alaisena paljon asioita. M.m. keskusteltiin keinoista vaallagitaation avustamiseksi. Päätökseksi tuli, että kerätään kolehti yleisöltä ja maksetaan tisiä osaston kassasta. Pohdittiin myöskin sitä jo kauan pohdittua tuotokysymystä ja päätökseksi tuli, että ostetaan 84 kappaletta yhdistettyjä tuoleja ja 12 kappaletta yksinäisiä tuoleja.

Lauantaina, 23 p. syyskuuta näytettiin näytöskappale „Unelma”, joka esnisti tavallisesti, vaikka ei olekaan johtajaa ja näytelijoissa oli vasta-alkavakin.

Lauantaina 30 p. syyskuuta pani agitatsioonikomitea toimeen ilmat Siellä oli ohjelmaa monenlaista, m.m. ihanneliiton lapsilta pieni kuvaelma. Ihanneliitto on täällä toiminut hiljalleen. Sen kokouksia on pidetty joka sunnuntai.

Sunnuntaikoulu ruvetaan pian taas pitämään. Englanninkieliset koulut alkoivat 2 p. tätä kuuta.

Loukkaantui Eresent kaivannossa tov. Emil Aho, mutta ei kovin pahoin. Hän on nyt kotona hoidettavana. Vestan kaivannossa loukkaantui tov. Paavo Salo. Ei hänkään ole kovin

pahoin loukkaantunut ja on jo paraneemaan päin.

Kuoli Vestan kaivannoon eräs slaavilainen mies. Hänet haudattiin sunnuntaina 24 p. syysk.

Se on kummallista, että täällä on aina eripuraisuutta ja riitaa. Jos täällä jotakin hommataan, niin on aina joku sitä vastaan. Ja melkein aina on vastustaja sellainen henkilö, joka ei itse käy haalilla kuin harvoin. Jos esim. huvitoimikunta hommaa il-tamih jotakin uutta, vaikkapa se on vaan vähäpätöinenkin asia, niin kyllä siitä kylällä huudetaan ja nauretaan. Ja jos ei mitään uudempiä laita, niin sitten ne sanovat, että „aina tuota yhtä ja samaa, kuka sinne viitsii mennä.”

Ehkä jo lopetan ja toiste lisää. Toverudella.

HILJA JALLI.

EUREKA, CAL.

Ensi tervehdyseni Toverittarelle ja sen laajalle lukijakunnalle! Toimitaan sitä täälläkin, vaikka ei siitä ole muille paljon hiiskuttu.

Ompeluseura on ripeässä toiminnassa ja lauantaina 14 p. oli naisten ilmat.

Minä toivoisin, että me työläiset liittyisimme kaikki yhteen joukkoon, niin silloin olisi toiminta paljon vilkkaampaa ja tulokset suuremmat. Mitä hyötyä on meille alttusesta eripuraisuudesta? Ei mitään! Se on vaan kapitalistiluokalle eduksi, että me olemme eripuraisia.

Saksassa kävi Mrs. Pulkkinen, tuoden sieltä muassaan terveen pojan. Se on vaan ikävää, kun mies on sairaalassa. Toivon heille pikaista parantumista. METSÄN TYTTÖ.

NEWARK, N. J.

Syyskuun tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille täältä pikkukylästä! Kesä on jo sanonut hyvästit ja syksyn kylmät tuulet ovat ajaneet meidät toimimaan haalin seinien suojin.

Onhan sitä taas alettu innolla toimimaankin. Ilta-aiheisomme on paljon lisääntynyt ympärillä olevain työpaikkain tähden ja olemme saaneet monta uutta toveriakin riveihimme.

Syysk. 16 p. oli ompeluseurallamme kori-ilta, joista oli tuloja oikein kilttejävästi.

Syysk. 30 p. agitatsioonitoimikunnan ilta onnistui oikein hyvin. Haalimme oli ääriään myöten täynnä, ohjelma oli hyvää, näytöskappale „Varas” meni esitykseensä nähden hyvin. Kappale, vaikka onkin lyhyt, on hyvä ja mielin vaikuttava.

Voimisteluseura on jo aloittanut harjoituksensa ja kun hyvää innostusta on, niin saadaan ilta maraskuun alussa.

Lokakuun 28 p:nä tulee jotakin suurta ja erinomaista, jokaisen on varustauduttava sen varalle. Silloin on näet ne suuret ompeluseuran myyjäiset. Siellä on paljon ja arvokkaita voittoja, enimmäkseen käsitöitä. Kannattaa silloin kymmenesentinsä uhraa, kun saa hyvän esineen mukaansa. Lipun hinta on vain 10 senttiä. Sitte siellä tulee olemaan oikein arvokas päävoitto, josta kannattaa kilpailla. Ohjelma tulee hyvää, erittäin hauska kappale „Kuhniat”. Saatte nauraakin sydämenne pohjasta niille.

Ja sitte vielä jos joku tovereista tahtoo lahjoittaa sinne joltakin voittoja, voi sen tehdä ompeluseuran johtajille Ina Jämsälle ja Aili Matkaliselle, tai myyjäistoimikunnan jäsenille, jotka ovat T. Piippula, E. Saranen, A. Pätäri, A. Jansa ja O. Karenius. Ja kaikki, joilla on ompeluseuran töitä, valmistaisivat ne, sillä voittojen tulee olla valmiina viimeistään viikkoa ennen myyjäisiä.

Lokakuun 1 p. pidetyssä työkokouksessa yhtyi osastoomme toverit Lauri Rasi ja Peter Hendrickson ja edellisessä kokouksessa Julius Rasi.

Tervetuloa yhteistoimintaan! Samalla on joukostamme poistunut toveritar Selma Karhunen, toverit Eino Salo ja Vilh Johnson. Heissä menetimme innokkaat toimihenkilöt. Toivomme samaa innostusta näille tovereille toisilla paikkakunnilla.

Kihloihin ovat menneet toveritar Hilda Lahti ja Valter Nesman. Onnea ja oikein paljon!

ANNA P.

CANONSBURG, PA.

Ensiksi tervehdys Toverittaren lukijoille. Tänne Canonsburgiin on meitä suomalaisia joutunut kuin viskaamalla kokonaista kuusi perhettä ja saman verran nuoria miehiä. Tulimme tänne Monessenista pakoon kurjia työoloja, vaan eiköpihän se sama orjaruoka taida heitellä täälläkin, vaikka ensu annetaan vähän vanhojen arpien parantua ja onhan se paasien pyhä veivollisuuskin, sillä mylly on uusi ja täytyyhän hänen saada myllynsä täyteen orjia. Ensin näyttää tekojymyä ja sitten jo irvistää ja näyttää selmuruoskaa.

Yhteispyrintöhommia ei meillä ole mitään. Viime pyhänä (1 p.) meidän kakkien oli määrä kokoontua yhdelle asunnolle pitämään pienet lystit, mutta erimielisyyttä ilmeni jo siinäkin, ja sitte vielä kun tov. Crohn lupasi ottaa pikku palleroisista kuvan, joita on kymmenen, olisi jäänyt joku pieni muisto jällelle. En tiedä, onko muiden, mutta minun on ainakin täällä niin ikävä, johtuuko se siitä, että olen aivan eristettyinä muista vieraskielisistä joukosta ja vielä niin kaukana — varsinkin nyt, kun elämäntoverini on sairastuoteen omassa, ei kukaan tule edes tervehtimään, ei mitään, mitä vähänkään huojentaista ikävääntunnetta. Jos meille ei tulisi niin monta eri sanomalehteä, niin ilhan olisi henkisesti sairas. Mitenkähän pikku pojuni jaksaa mummun luona? Olin pakotettu lähettämään pikku Villen pois. Voi, miten sydäntäni kouristi, ajatellessa, jos hänestä pitäisi erota ijäksi. Ei, ei! Saan hänet takaisin yhtä terveenä ja iloisena, kuin oli erotessammekin. Kun kirjoitan tätä, niin ilta on niin hiljainen, ei muut äänet riko ilman hiljaisuutta, kuin tuo tulipesä (nylly), joka puhkaa ja paukkaa himpsvoiman avulla.

Ehkä lopetan, sillä en viitsi vaivata lukijoita turhanpäiväisillä ajatelmilla. No niin, morjens vnan!

Näitä syystunelmia piirsi

JENNY.

GOLDFIELD, NEV.

Meitä oli kohdata suuri vaara, mutta huomaavainen jäsenkirjuriimme meidät siitä pelasti. Vaara tuli naapurikaupungistamme Tonopah'sta, Armas Lucean muodossa. Hän tuli tänne työn etsintään ja halusi muutokortilla siirtyä Tonopah'sta Goldfieldin s. s. osastoon ja myös hyväksyttiin, ei kuitenkaan lausuttu tervehdysteeksi, sillä „knaalimme” tiesivät, että hän ei ole heidän veljiään, mutta sitte seuraavassa kokouksessa olikin Huldamme nähnyt, että se on vaarallinen vihollinen, osaston hajottaja ja tullut vaan provoseeraavassa ja hajottavassa tarkoituksessa osastoomme ja niin jäsenkirjuriimme Hilda Westlund teki ehdotuksen, että miehelle annetaan hänen muuttokorttinsa takaisin ja lähetetään omiensa luo. Onko tämä oikein? En-

(Jatk. 8:lla sivulla)

Huom!
New York'in Suom. Naisten
OSUUSKOTI
Ja paikanvälitystoimisto:
241 Lenox ave, 122 st.
Telef. 813 Morning side.
